

Нікітенко С.В.

*кандидат історичних наук,
лідер молодіжної медіа організації «Міст»*

КАДРОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ФІЗИЧНОЮ КУЛЬТУРОЮ ТА СПОРТОМ В УКРАЇНІ

Початок розбудови незалежної держави і перехід до ринкових відносин в Україні з 1990 років породив безліч проблем у сфері організації заняття фізичною культурою населення та у спорті вищих досягнень [1]. Разом із тим, ми є свідками процесів, які зробили спорт і фізичну культуру важливою життєвою потребою людей різного віку, стимулювали інтерес до всіх галузей фізичної культури й фізичного виховання та спорту. Цьому до певної міри сприяли ринкові відносини, які зробили доступними для широкого загалу колись такий недосяжний фірмовий спортивний одяг, взуття та реманент провідних світових виробників. Україна інтегруючись економічно і політично у навколишній світ – торує свій шлях і в царині розбудови системи фізичної культури та спорту вищих досягнень.

Ефективність процесів та змін у значній мірі залежить від структурної перебудови управлінських органів та професіоналізму їх кадрів. Адже, зміни у суспільних відносинах, нові проблеми на ринку праці та нові підходи в управлінні, визначають основні підходи і напрямки діяльності державної служби. Все більш актуальним стає питання підвищення знань та навичок управлінських кадрів і збереження висококваліфікованих кадрів; дискретність дій держави та подальша персоніфікація обов'язків державних службовців; мотивація дій вищих посадовців на користь суспільним інтересам.

«Підготовка висококваліфікованих фахівців займає особливе місце в системі фізичного виховання. Вона є стрижнем і водночас визначальною умовою ефективного функціонування такої системи. Низка законодавчих, програмно-нормативних актів, прийнятих в Україні, покликана сприяти швидкому і ефективному реформуванню системи вищої освіти, підготовки висококваліфікованих кадрів» [2, с. 5].

В Україні склалася система формування кадрового потенціалу державних службовці: формування кадрового резерву; визначення щорічної потреби та необхідності у державних службовцях всіх категорій на перспективу; договори з вищими навчальними закладами про підготовку необхідних фахівців тощо. Разом із тим, у підготовці, підборі та прийомі на роботу, підвищенні професійного рівня державних службовців не обходиться без упущень. Існуюча

система управління не завжди буває адекватною об'єкту управління; розвиток управляючої системи відстає від розвитку системи професійної підготовки, в ній відбуваються не системні, а локальні зміни, які не дають бажаного ефекту. Отже, виникає протиріччя між потребою професійної підготовки в програмно-цільовим управлінням системою фізичної культури та спорту і відсутністю розробки та обґрунтування теоретичних засад і технології управління. Тобто з'явилася необхідність розробки системи управління, здатної реагувати на зміни умов обставин на основі поставленої мети, наявності програми підготовки, впровадження системи планування й контролю. Існуюча система управління не може бути якісною без впровадження і використання адекватних управлінських технологій, серед яких визначальними є технології структурно-функціонального управління системою фізичної підготовки.

Важливим завданням державної політики в сфері фізичної культури і спорту – є формування оптимальної галузевої моделі управління, де будуть чітко розподілені й узгоджені компетенції і повноваження, функції і відповідальність всіх суб'єктів фізкультурно-спортивної діяльності. «Існуюча система управління не завжди буває адекватною об'єкту управління; розвиток управляючої системи відстає від розвитку системи професійної підготовки, в ній відбуваються не системні, а локальні зміни, які не дають бажаного ефекту. Отже, виникає протиріччя між потребою професійної підготовки в програмно-цільовому управлінні системою фізичної підготовки» [3, с. 120].

Нажаль, у нашій державі впродовж 25 років фізичною культурою і спортом, то опікувалося спеціально створене міністерство (управління), то ця галузь включалася в якості однієї із складових в структурі інших міністерств. «Сфера фізичної культури та спорту покликана задовольняти первинні потреби всього населення і забезпечувати належний рівень життя зайнятим у цій галузі. Проте постійна реорганізація структури державного управління сфери фізичної культури та спорту має негативний вплив на процеси сталого розвитку фізкультурно-спортивного руху в Україні, не в повній мірі забезпечує ефективну реалізацію ресурсного потенціалу, інтеграцію сфери в ринкове середовище» [4, с. 200].

Одним з ефективних шляхів оптимізації управління розвитком фізичної культури і спорту – є використання цільових програм. Важливе місце посідає також в оптимізації управління удосконалення системи підготовки кадрів і науково-методичного забезпечення. Одне з ключових завдань реформування і модернізації вітчизняної системи фізичної культури і спорту – створення результативної системи управління цією галуззю. Вивчення можливостей її оптимізації, розробка інноваційних алгоритмів планування фізкультурно-спортивного руху дозволить управлінцям більш чітко визначити кордони своєї професійної компетенції, успішніше взаємодіяти з вищестоящими, аналогічними і підпорядкованими органами, а також організаціями при вирішенні спільних завдань, ефективно здійснювати практичні заходи.

Використання намічених і викладених парадигм дає можливість фахівцям творчо підійти до своєї управлінської діяльності.

В даних тезах нами намічені лише вузлові проблеми, які існують у функціонуванні в нашій країні фізичної культури і спорту. Зазначені питання є базисом для подальшого поглибленого наукового осягнення теорії державного управління, розробки необхідних рекомендацій стосовно вдосконалення управління системою фізичної культури і спорту в Україні.

Література

1. Мічуда Ю.П. Ринкові відносини та підприємництво у сфері фізичної культури і спорту: Навч. посіб. – К.: Олімп. літ., 1995. – 152 с.
2. Атамась О.А. Теоретичні засади професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури до впровадження технологій оздоровчого фітнесу // Вісник запорізького національного університету. – Фізичне виховання. – 2012. – № 2(8)
3. Коновалов В.В. Робоча функціональна модель управління фізичною підготовкою військовослужбовців служби безпеки України // Слобожанський науково-спортивний вісник. – 2012. – № 3
4. Пуцягіна Г.М., Горбачов В.Є. Організаційний механізм регіонального управління сферою фізично ї культури та спорту // Слобожанський науково-спортивний вісник. – 2013. – № 5(38)

Яковлева Л.І.

*кандидат політичних наук, доцент,
кафедра філософських та соціально-політичних наук
Одеський регіональний інститут державного управління
Національної академії державного управління при Президентові України*

ЛЕГІТИМАЦІЯ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ В УМОВАХ ДЕМОКРАТИЗАЦІЇ СУСПІЛЬСТВА

Процес демократизації публічного адміністрування (Public Administration) передбачає пошук найбільш ефективних засобів суспільного розвитку, а у сучасних умовах, під впливом глобалізації та інформатизації, постають нові виклики. Одним із них стає завдання легітимації публічного адміністрування в умовах демократизації суспільства.

Гене́за досліджень проблеми забезпечення легітимного публічного адміністрування пов'язана із розвитком та диференціацією політичного простору, становленням філософської думки, політичної теорії, соціології та державного управління після Другої світової війни.